

Οι λέξεις **Βιωσιμότητα** και **Αειφορία** χρησιμοποιούνται στη θέση του Αγγλικού όρου Sustainability. Αειφόρο ονομάζουμε ένα μηχανισμό που συνέχεια παράγει, ενώ βιώσιμη λέμε μια κατάσταση που απλώς επιβιώνει. Νομίζω πως η λέξη βιωσιμότητα εκφράζει πιο καλά την ζωή των παλιότερων γενεών, όπου μέσα σε κάμποση φτώχια, κατάφερναν να επιβιώνουν γενιές και γενιές μέχρι τη γενιά των παππούδων μας.

Στη διάρκεια χιλιάδων χρόνων γινόταν κατά καιρούς μικρές ή μεγάλες εφευρέσεις που

βελτίωναν τη ζωή τους χωρίς απότομες αλλαγές.
Από την αρχή της βιομηχανικής επανάστασης υπήρξε μια τάση για περισσότερα αγαθά προς βελτίωση του βιοτικού επιπέδου. Την βελτίωση αυτή πέτυχαν ένα μέρος του πληθυσμού της γης ως ένα καλό σημείο. Η βελτίωση όμως αυτή, από ένα σημείο και μετά, εξακολουθούσε χωρίς να υπάρχει πια ανάγκη. Βελτίωση κι άλλη βελτίωση.. μέχρι που θα έφτανε αυτό;

Το δεύτερο μισό του εικοστού αιώνα συνειδητοποιούσαμε όλο και πιο πολύ την εξάντληση των φυσικών πόρων και την υποβάθμιση του ζωτικού χώρου μας χωρίς δίκαιο μοίρασμα των αγαθών παγκοσμίως. Χωρίς να το πολυκαταλάβουμε φτάσαμε, για πολλούς λόγους που δεν είναι του παρόντος, να χρησιμοποιούμε αγαθά που δεν μας ήταν ιδιαίτερα χρήσιμα, κατά το η αλεπού δεν είχε τρύπα… Κάποιοι μάλιστα δεν είχαν και τα φόντα να ξεπληρώσουν (τα funds;).

Φτάσαμε σε δύσκολο σημείο. Τώρα πως βγαίνει κανείς από το αδιέξοδο; Υπάρχουν δυο εναλλακτικές: η συλλογική προσπάθεια και η προσωπική του καθενός μας.

Προσωπικές τακτικές: ήδη ενστικτωδώς πολλοί συμπολίτες μας έχουν μειώσει τις επισκέψεις στα καταστήματα καταναλωτικών ειδών. Ο κύριος λόγος είναι η ανυπαρξία ρευστού, αλλά υπάρχει κι άλλος. Συνειδητοποίησαν ξαφνικά ότι στέκονται πάνω σε μια μπάρα που δεν ισορροπεί και θα πέσει.

Αυτοί που μιλάνε για την βιώσιμη ανάπτυξη, στο θέμα των απορριμμάτων μιλούν για μείωση. (Το σύνθημα εκεί είναι μείωση, επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση). Έχουμε ξεχάσει την επαναχρησιμοποίηση και ίσως οι νεώτεροι δεν την κατανοούν αρκετά. Όλο και περισσότερο ακούγεται άλλη μια ξεχασμένη έννοια, η ανταλλαγή, καθώς επίσης γίνεται γνωστή και η μεταπώληση, στα μεταχειρισμένα είδη.
Σε κάποιες χώρες του δυτικού κόσμου λειτουργούν δίκτυα ανταλλαγής αγαθών και υπηρεσιών. Στην Ελλάδα το Πελίτι κρατά ένα τέτοιο δίκτυο, αλλά υπάρχουν και άλλα στη Αθήνα.. Για χάρη της βιωσιμότητας λειτουργεί και το δίκτυο Fairtrade που διακινεί χωρίς πολλούς μεσάζοντες προϊόντα μικροπαραγωγών. Το Εμείς και ο Κόσμος και ο Σπόρος είναι καταστήματα που διαθέτουν προϊόντα του διεθνούς Fairtrade αλλά και ντόπιων παραγωγών με τους ίδιους μηχανισμούς.

Στα κηπευτικά, στο λάδι και το σιτάρι μπορούμε να ανταλλάσσουμε μεταξύ μας οι παραγωγοί. Όσοι δεν έχουν προϊόντα θα μπορούσαν να κάνουν την ανταλλαγή με

υπηρεσίες. Μακάρι η στέρηση αγαθών που ήρθε με την κρίση να μας δείξει τον τρόπο και το δρόμο για μια ξαναγεννημένη βιωσιμότητα. Χωρίς γκρίνιες και ζήλειες. Με την αίσθηση ότι ο καθένας αποφασίζει πόσο και τι θα στερηθεί, χωρίς να κομπλεξαριζόμαστε από φανταχτερά προϊόντα, μάρκες, ωραία ρούχα, λιμουζίνες, μακρυνές διακοπές κ.α. Να βολεύεται κανείς με αυτά που μπορεί να βρει κοντά του και να μην έχει την ανάγκη να παριστάνει τον εκατομμυριούχο. Μπορούμε να το πετύχουμε; Θέλει δουλειά.

Τ.